

Aydınlanma Deneyimi

Aydınlanma deneyimi. İnsanın Benlik olarak özgür hissetmesi için ne yapılmalıdır? Bu tüketimci dünyada modern "aydınlanma" kelimesi ile ne kastedilmektedir? Sahte "aydınlanmaya" (uyanışa) ulaşan insanlara ne olur ve bu deneyim gerçek ruhsal aydınlanmadan nasıl farklıdır? İnsanlar neden parlak bir ışığın etkisini içsel vizyonlarıyla gözlemlerler ve bunun doğası nedir? Birincil ve ikincil bilinçler sahte "aydınlanmanın" çeşitli etkileri sırasında nasıl çalışır ve nasıl bir yanılısma yaratırlar? Böyle bir sahte "aydınlanmayı" takip eden günlerde kişiye ne olur? Bu insan ruhu için neden tehlikelidir? Beyin nöronları nasıl çalışır ve bir insanın çakraları ve enerji meridyenleri ile bağlantıları nedir? Yaşam enerjisi birikimi nedir? Ruhsal çalışma sırasında maddi olmayan bir kaynağın Işığın nasıl ortaya çıkar? Hayat nasıl kazanılır?

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar! Sizleri tekrar selamlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün değerli İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Selamlar.

Tatiana: İgor Mihayloviç, bir videomuzda insanlardan giderek daha sık şu cümleyi duyabildiğimizi tartışmıştık: "Kendimi kaybettim." Çoğunlukla, "kendimi kaybettim" derken "evimi kaybettim, işimi kaybettim, ikamet yerimi kaybettim, tanıdık çevremi kaybettim, toplumdaki statümü kaybettim" demek istiyorlar. Ve ben sizin şu sözlerinizi çok sevdim ve hatırlıyorum: "Dostum, bu dünyada ne elde edersen et, hepsini kaybedeceksin, oysa bir insan için en yüksek ve en arzu edilen statü Melek statüsü olmalıdır. Ve herkesin burada ve şimdi Hayatı kazanması çok önemlidir çünkü Hayat, eğer onu gerçekten kazandıysanız, hiç kimsenin, ne şeytanın ne de onun yordakçılarının elinizden alamayacağı tek şeydir. Biliyorsunuz, bu konu bugünlerde çok güncel. İnsanlar arasında hayatın anlamını aramak, bu Hayatı kazanmak için araçlar aramak, kendilerini aramak için çok büyük bir talep var.

Bu bağlamda, sohbetimize bir izleyicimizden aldığımız bir soruyla başlamak istiyorum: "Bugünlerde çok moda olan akımlar Advaita ve New Age, aydınlanmışlar satsanglarda oturuyor ve elde edilecek hiçbir şey olmadığını, her şeyin zaten orada olduğunu, sadece anın içinde kendinizin farkına varmanız gerektiğini söylüyorlar. İgor Mihayloviç'ten İlksel Bilgi perspektifinden, bu insanlara, bilinçlerine gerçekte ne olduğu konusunda bir yanıt almaktan memnuniyet duyarım. Sonuçta, aydınlanmaya ulaşmak için hiçbir çaba sarf etmediklerini söylüyorlar, ama bu bir anda oldu. Bu nasıl mümkün olabilir?"

İnsanlar "Sadece sessiz olmalısın, sadece "şimdi ve burada" anına odaklanmalısın ve Rab'bin Kendisi seni bir Meleğe dönüştürecektir" dediğinde, ben de bu tür düşüncelerle karşılaştım. Önemli olan tam da bu ana odaklanmaktır."

İgor Mihayloviç: Sorumluluğu yine Tanrı'ya yüklediler ve "bırakın bunu O yapsın" dediler. Ve insanların ruhsal mükemmelliğe ulaşmak için eski zamanlardan beri kullandıkları Bilginin sadece küçük parçalarını kullanıyorlar. Her zaman olduğu gibi. Oysa bu uygulamalar sırasında ne yapıyorlar? Aslına bakarsanız - büyüde. Ve bunu ne için yapıyorlar? Maddi yaşamlarını değiştirmek için. Bu uygulamaları Ebedi Hayatı kazanmak için mi yapıyorlar? Basit bir soru (**Tatiana:** Kesinlikle). Elbette hayır. Amaç nedir? Bilirsiniz, insanlar Kundalini'yi yükseltmekle meşgul olurlar ve sonra bunu maddi sorunları çözmeye aktarırlar, değil mi?

Tatiana: Bu doğru, birçok insan söylendiği gibi kendileri için "Kundalini yükselmesini" başarılı bir iş haline getirdi.

İgor Mihayloviç: Böyle bir ifade var arkadaşlar, kendileri için başarılı bir işi "Kundalini'ni yükseltmişler" vesaire. Bu durumda da aynı şey söz konusu. Başka bir deyişle, "aydınlanma kazanıyorlar". Ama bu "aydınlanma" kelimesiyle ne kastediliyor? Hangi anlamda? Daha akıllı mı oldular, yoksa ne? Daha insancıl mı oldular yoksa diyelim ki bu maddi dünyada daha başarılı mı oldular? Aslında her şey ne ile ölçülür? Bu maddi dünyada daha başarılı olurlar. Öyle değil mi? Yani, bazı sorunlarını çözerler.

Bir insan hayatında her şeyin iyi olmadığına inandığında, utangaç, mütevazı olur ve bazı durumlarda kendini aşamaz. Diğer insanlara baktığında, başkalarının diyelim ki işlerinde, kariyerlerinde nasıl zirvelere ulaştıklarına baktığında, bunun kendisini engellediğini hisseder. Oysa mütevazı ve dürüst bir kişi insanların başını ezemez. Değil mi? "Modern tüketim dünyasında bu merdiveni (yani yukarı doğru) tırmanmak için büyük dişlere ve arzu edilir şekilde pençelere sahip olmalısınız" diyorlar - aslında her şeyi bunun için yapıyorlar. Amaç nedir? Görev nedir? Ve "şimdi ve buraya" (**Tatiana:** An'a), yani şu ana odaklandığınız anlarda gerçekten ne olur?

Çember uygulamasını ele alırsak, bu uygulamanın başlangıcı, dedikleri gibi, zamanı, düşünceleri ve diğer her şeyi durdurmaktır. Yani, bu ne verir? Kişinin kendisini Benlik olarak algılamasını sağlar ve hepsi bu, tüm fenomen budur. Başka bir deyişle, kişi daha önce deneyimlemediği farklı bir durumu deneyimler. Ve yine, eğer Çember uygulamasını ele alırsak, orada hazırlık vardır; diyelim ki, bu Bilginin bir bölümüdür ve orada her şey ciddidir. Oysa bu tür uygulamaları ele alırsak, esasen, belki de en iyi senaryoda, 10 kişiden 1'i etkiye benzer bir şey elde eder. Geri kalanlara gelince, kişi her şeyin kendisi için aynı şekilde çalıştığını uydurur ve sadece birinin sözlerini tekrarlar; başka bir kişinin bilinci her şeyi ayrıntılarla tamamlarken, 8 kişi kesinlikle hiçbir şey almaz.

Tatiana: Doğru, zamanın bu akışını durdurmak ve "şimdi ve burada"ya odaklanmak onlar için aslında çok zordur.

İgor Mihayloviç: Bu durumda, zamanı durduramazlar ve herhangi bir şekilde etkileyemezler. Sadece anlaşılması için anlatacağım ki açık olsun. Bilincimiz zamanın akışkanlığını algılar, hem birincil hem de ikincil bilinç. Zamana bağımlıyız ve

tamamen ona bağılıyız. Dolayısıyla, mesafe, zaman, tüm bunlar bizim için önemli bir rol oynar. Ancak, Benlikler olarak bizler zamanı hiç algılamayız. Yani, Benlikler için zaman var olmayan bir olgu gibidir.

Peki, bu insanlar konsantrasyon yöntemleri aracılığıyla etkiler aldıkları zaman, o sırada bedende ne olur? Birincil ve ikincil bilinçlerden uzaklaşırlar. Ama yine, birincil bilinci hafif bir biçimde araç olarak kullanarak, ondan bile uzaklaşmaya çalışırlar. Dolayısıyla bilinç ile Benliğin kendisi arasında bir kopukluk vardır. Ve kendilerini ilk kez Benlik olarak deneyimledikten sonra, olağanüstü bir ilham alırlar (**Tatiana**: Bir tür içgörü, evet), içgörü, doğru, elbette. Buna ışık parlamaları ve diğer her şey eşlik edebilir. Bu gerçekten de böyle bir etkidir, diyelim ki, her şeyden uzak olan, gerçekten ciddi hiçbir şeye karışmamış olan insanlar için, o zaman bu bir tür meditatif uygulamadır, deyim yerindeyse, kişiye biraz nefes aldırır.

Evet, kişi kendini Benlik olarak özgür hissetti. Sırada ne var, dostlarım? Bu "mutluluk" ile ne yapacağını biliyor mu? Onu saklayabilir ya da koruyabilir mi? Hayır. Kelimenin tam anlamıyla bir an için sürer, çok kısa bir süre, zamanın durduğunu deneyimlediğinde, bu anı fark ettiğinde, yine, bilinç bu noktada devreye girer. Birincil bilincin geri kalan kısmı ve Benliğin faaliyeti ile tam olarak bu anda neler olduğunu fark eder. Bilincin kendisine ait olmadığını, düşüncelerin kendisine dayatıldığını fark eder. Tüm bu dünyanın gerçeküstülüğünün, aslında o matrizen başka bir şey olmadığını farkına varır. Değil mi? Ama asıl mesele burada bir şeyleri nasıl değiştirebileceğini anlamaya başlamasıdır. Ve bu durumda, Benliğin özgürlüğünde, bu dünya ona sıradan bir simülasyon gibi görünür.

Ama burada kişi bu etkilerle ilk karşılaştığında kendini biraz da bu dünyanın mimarı gibi hisseder. Bu durumdan çıktığında (çıktığından değil, sadece çok çabuk geçer), bu doyunluk kalır. Neden? Çünkü birincil bilinç bu durumda hala kısmen çalışmaktadır. Bir sonraki aşamada, dışarı çıkmaya başlar başlamaz ikincil bilinç devreye girer. Ve burada ikincil bilinç genellikle onu toparlar. Neden? Çünkü kişi düşüncelerin akışını durdurduğu anda, zaman değil ama düşünceler (kişi zamanı hiçbir şekilde etkileyemez, diyelim ki böyle bir kişi), o zaman burada çok ilginç bir şey olur. Kişinin enerji harcamadığı ortaya çıkıyor.

Peki, enerji nedir? Yine şu Vrili ele alalım. Tamam mı? Aslında insana sürekli olarak verilir, onu tutmak gerçekçi değildir. Ama bir noktada birikir. Ve bu önemsiz birikim anı ikincil bilinç için çok ilginçtir. Kişi ne elde eder? İkincil bilincin etkinliği, düşünme kolaylığı ve içsel neşe. Ayrıca, çeşitli zihniyetler, bazı takıntılar ve bazı psikolojik travmalar ortadan kalkar. Neden? Kişi bunlara diğer taraftan bakmıştır. Ve belli bir süre için bundan kurtulabilir.

Yine, diyelim ki bazı hedeflere ulaşmak için insanların kafasını ezmesinin sakıncalı olduğu durumlar, bu durumda her şey kabul edilebilir ve açık hale geliyor. Neden? Çünkü bu bataklık, bu dünyanın nasıl düzenlendiğini, burada herkesin birbirini yediğini ve bununla doyunmuş olduğunu anlıyor. Başka bir deyişle, bu tür insanlarda empatinin keskin bir şekilde azaldığını ve birincil bilinç çok aktif hale geldiği için bencilliğin

ortaya çıktığını göstermektedir. Bu durumda tehlike arz eden yönler var. Bunları teker teker ele alalım. İlk başta kişi coşku, ilham, aydınlanma, düşünme kolaylığı yaşar ve bir şekilde insanlar arasındaki ilişkiler netleşir. Kişi bunun içinde gerçekten kaybolabilir diyelim.

Tatiana: Pek çok insan oraya parlak fikirler, bir tür çözümler için gidiyor, evet.

İgor Mihayloviç: Kolayca. Açıkladığım şey şudur: ikincil bilinç hemen aktive olur. Bir düşünme kolaylığı vardır. Yine Benlik olarak, diyelim ki, bu özgürlük anı bir şeyin kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını sağlar. Kişi sadece hafif bir temasta bulunmuştur ama dışarı çıkar çıkmaz, maddi sistemden gelen şiddetli saldırılara maruz kalır. Ama ikincil bilincin ilgisini çektiği için, onun için gerçek bir yanılsama yaratan da tam olarak ikincil bilinçtir. Başka bir deyişle, ne için geldiyse, eğer bu bazı psikolojik sorunlarla ilgiliyse, o çözülür. İş hayatında yardımcı olabilir mi? Bence olabilir. Neden? Çünkü bu temel bir büyü.

Bir kişi %100 işine, refaha odaklandığında, azami çaba gösterdiğinde ve buna ek olarak ruhsal uygulamalarda bulunduğu, ruhsal uygulamaların ilk aşamalarında, bu şekilde ifade edeceğim, arkadaşlar (bunlar ruhsal uygulamalar değildir - bunlar sadece başlangıç uygulamalarından alıntılardır, ama yine de insanın ruhsal olgunlaşmasıyla ilgilidir), ama kişi bu gücü alır ve onu arzu ettiği şeyi elde etmeye yönlendirmeye başlar, yani maddi dünyadaki potansiyelini artırır. Ne olur? Büyü çalışmaya başlar (**Tatiana:** Evet, kesinlikle). Ve çoğu zaman kişi bir şey elde eder. Eğer bu onun Vril gücüyle orantılıysa, eğer istediği şey için ödeme yapabiliyorsa, o zaman bunu elde eder.

Ama bu tehlikeli midir? Evet, tehlikelidir. Yine de, aslında kaç kişinin gerçekten zihinsel travmalara, bozukluklara, şizofreniye ve daha pek çok şeye yakalandığını size söylemiyorlar. Neden? Çünkü daha sonra sistem onlardan daha fazlasını talep etmeye başlıyor. Kişi bağımlı hale gelir ve bu uygulamaları düzenli olarak yapmak zorunda kalır ya da başka, daha güçlü uygulamalar aramak zorunda kalır. Neden? Çünkü bir süre sonra işe yaramamaya başlarlar. Ve bunun başka bir yönü daha vardır.

Bu uygulamalar çalışmayı bıraktığı anda... "Çalışmak" ne demek? Bu gücü biriktirdiği ama sistemi tatmin etmediği anlamına gelir, dolayısıyla sistem bu gücü ondan almaya başlar. Ve kişi basitçe içsel potansiyelini, kaynağını kaybetmeye başlar; enerji bileşenini kaybeder. Ve dünyanın parçalanmakta olduğunu hisseder. Bunlar yine korkulardır: kendisi için, yaşam için ve gelecek için korkular. Doğal olarak, ya bunu bir şekilde telafi etmek için uygulamalarda daha fazla zaman geçirmeye başlıyor çünkü onlardan sonra daha iyi hissediyoer ya da daha güçlü bir şey arıyor, ama büyüde. Bu şekilde kendine alt benlik durumuna bir bilet satın alır. Aslında bu bir hüküm.

Tatiana: Biliyor musunuz, birçoğu bunun tehlikeli olduğunu farkında. Hatta diyorlar ki... en azından Kundalini uygulamasıyla ilgili olarak söyledikleri gibi, "bu tehlikelidir çünkü hazırlıklı değilse kişiye zarar verebilecek çok fazla enerji açığa çıkar; bu yüzden bu tür uygulamaları mentorluğu altında yapmanız gereken ve sizi kesinlikle güvenli bir

şekilde başarıya götürecek deneyimli bir guru, deneyimli bir rehber bulmak çok önemlidir."

İgor Mihayloviç: Peki, onlar başarıya ne diyor? Basit bir soru. Yine, maddi refah.

Tatiana: Sistemin sizi dövmemesi, her şerde başarılı olmanız, işinizde başarılı olmanız ve maddi refaha sahip olmanız için.

İgor Mihayloviç: Bu daha sonra... Bu zaten daha sonra. Başlangıç olarak, kişi aslında bazı maddi faydalar elde etmek ister. Psikolojik bir sorun, refah ya da herhangi bir konum fark etmez, bu yine de bizim tüketimci formatımızla ilgilidir. Bu kişi manevi değerler kazanmak yerine maddi şeyler kazanmak için manevi potansiyelini, yani enerji potansiyelini boşa harcıyor. Bunun için ödüllendirilecek mi? Elbette, şeytanın kendisi tarafından, uzun yüzyıllar süren azap ve kötü eylemleri üzerine düşünme ile.

Tatiana: Biliyorsunuz, şu an pek çok insanın çeşitli anksiyete durumlarıyla karşı karşıya olduğu bir dönem. Ve yolculuklarına "en azından sakinleşmek, biraz otojenik eğitim yapmak vb." güdüsüyle başlıyorlar (**İgor Mihayloviç:** Elbette). Ve sonra insanlar daha fazlasını istiyorlar, yani tam şu anda...

İgor Mihayloviç: Onları başka ne motive ediyor biliyor musunuz? İnsanları böyle aptalca şeyler yapmaya motive eden şey, fazla çaba sarf etmek zorunda olmamalarıdır.

Tatiana: Evet, aynen öyle. Hayatlarını değiştirmelerine gerek yok.

İgor Mihayloviç: Hem de hiç. Kafanızdaki iblislerle savaşmanıza gerek yok, hiçbir şey yapmanıza gerek yok. Sadece bir uygulama yapmanız ve hayaliniz ya da maddi dünyadaki hedefiniz için çabalamanız yeterli, hepsi bu. Başka bir deyişle, insanlar için nasıl uygulanacağı çok basit, kolay ve açıktır. Ve en ilginç şey de çoğu zaman işe yaraması.

Tatiana: Dediğiniz gibi, birincil bilinç bu tür uygulamaları kolaylıkla ve mutlulukla benimser.

İgor Mihayloviç: Kesinlikle öyle, evet. Ve buradaki sorun şu ki, kişi ya "büyük guru" durumuna sapabilir, ona çok havalı görüldüğünde (bu arada, ona gerçekten öyle görünüyor, şizofreni başlıyor), Tanrı'nın Kendisi onunla konuşuyor ve benzeri, kişi her şeyi yapabilir gibi görünse de aslında hiçbir şey yapamaz. Aslında yapabildiği tek şey sistemi beslemektir. Ama böyle süper güçlere ya da başka bir şeye sahip olduğu hissine kapılır. Tabii bu sadece onu değil, etrafındaki diğer insanları da yanıltıyor. Çünkü öznel duyularından bahsediyor, kendini nasıl algıladığından, başına neler geldiğinden ve hayatının nasıl değiştiğinden bahsediyor.

Bu arada, bizim hayatımız nedir? Arkadaşlar, Tatiana ve ben bir keresinde simülasyon hakkında konuşmuştuk. Kafamızın içinde ne varsa, diyelim ki, gerçekte bizim için algı tam olarak o. Aslına bakarsanız gerçeklik budur - kafamızda algıladığımız şey. Yine

de kafamızın içinde herhangi biri olabilir ve o bize her şeyi anlatabilir. "Kafamızın içinde" mecazi bir ifadedir, kafamızın içinde anlamına gelmez. Ama aslında bu böyledir. Ve en ilginç de şu ki, Benlikler olarak bizler (tekrar edeceğim, bunu zaten birden fazla kez söyledik ama yine söyleyeceğim), eğer bu bir değiştirme ise, yaşamlarımızda gördüğümüz ve algıladığımız şeylere karşı eleştirel bir tutum takınamayız. Bu durumda şizofreniye, derin sanrılara ya da kaçması son derece zor olan durumlara kayabiliriz.

Tatiana: Doğru ve bu tür guruların insanları hareketsiz bırakması çok korkutucu. Esasen kişinin hiçbir şey yapmasına gerek olmadığını söylüyorlar (**İgor Mihayloviç:** Elbette), kendini geliştirmesine, yani bir şekilde kendi üzerinde çalışmasına gerek yok.

İgor Mihayloviç: Peki neden olgunlaşmak? Sonuçta, oturup hiçbir şey yapmamak, sadece yaşadığımız bu ana odaklanmak yeterlidir. Gördüğünüz gibi, yine zaman akıyor. Ve kişi bilinçten biraz özgürlük kazandığında, sanki zaman durmuş, dünya berraklaşmış, her şey yerli yerine oturmuş ve içinde bulunduğu durumdan nasıl kurtulacağını biliyormuş gibi bir hisse kapılır. Ya da bir tür... diyelim ki, bazı insanlar "Bu ruhsal yardımdır" derler - gerçekte öyle değildir. Gerçekte, şeytan yalnızca geri çekilir ve içsel sorunlar azalır gibi görünür. Ama tekrar soruyorum, şeytan neden geri çekilir? Çünkü ona para veriyorsunuz ve o da bir süreliğine inzivaya çekiliyor. O insanlara geri dönmeyecek mi? Geri gelecektir. Kim gerçekten... en azından özgürleşen biri var mı? Hayır. Daha sonra, er ya da geç onları eziyor ve tekrar vuruyor çünkü sistem bu ve yasa böyle.

Ben bunu haraç kesen suçluların yaptığı gaspa benzetiyorum. Eğer bir işadamı onlara bir kez para verirse, onu asla rahat bırakmazlar. Yani, onun kanını kuruturlar. Bu doğru değil mi? Bu davada da aynı şey söz konusu. Neden? Çünkü hepsi aynı sistem, aynı yasalar; tüm bunlar hayvanların dünyası.

Tatiana: Bir soru daha var İgor Mihayloviç: konuşmamızın başında parlak parlıtlardan söz etmişsiniz. Gerçekten de, hem pek çok guru hem de bu tür uygulamalara katılanlar, çok yoğun bir dikkat konsantrasyonu, ruh alanında bu kadar odaklanmış bir dikkatle, aslında kişiyi biraz yücelten bir tür parlak parlamanın meydana geldiğini söylüyorlar.

İgor Mihayloviç: Nereye odaklandığınız önemli değil. Bu parlamanın nedeni nedir? Kişi düşünceleri uzaklaştırmayı, bu akışı durdurmamayı, yani bir noktaya odaklanmayı biraz başarmaya çalıştığında, hatta daha da iyisi başarmaya başladığında; ruha odaklanmak zorunda değildir, herhangi bir şeye, hatta burnunun ucuna bile odaklanabilir. Yine de, deyim yerindeyse, hiçbir şeye yüzde yüz konsantre olmak, sonunda bizi, mecazi anlamda söyleyeyim... Beynimizdeki nöronların hepsi bir mikro devrenin benzeridir, bunun gibi bir şey. Her şey elektrikle çalışır, değil mi? Gözlerimiz sinyalleri algılar, sonra optik talamustan bir elektrik impulsu gelir, o dönüştürülür... diyelim ki her şey elektrikle çalışır.

Bu noktada, bu gücü durdurduğumuzda ve o biriktiğinde, bu fiziksel bir tezahür olsa da, özür dilerim, beden de burada bir rol oynuyor. Yine de nöronlarımız muazzam bir rol oynar. Meditatif uygulamalar yaptığımızda ve bazı enerjilerin meridyenler boyunca akmasına izin verdiğimizde, ne olur? Hangi meridyenler boyunca? Bu tam olarak çalışan nöral gruptur, arkadaşlar. Yani bu bağlantı... diyelim ki bedenimizde çeşitli yerlerde çok sayıda nöron var ve meridyenler tam olarak bir grup nöron ile bir diğeri arasındaki bağlantıdır. Bu çok büyük nöron kümeleri ise bizim çakralarımızdır. Sadece geçmişte bu bilinmiyordu, ancak günümüzde kalbimizde çok sayıda nöron olduğu, midemizde çok sayıda nöron olduğu ve bunların karmakarışık bir şekilde konumlanmadığı zaten biliniyor. Böylece her şeyin ne kadar basit olduğunu görebilirsiniz.

Dolayısıyla, bu nöronlar sakinleştiğinde ve enerji arttığında, günlük yaşamda bunun çoğunu harcarken, sadece gözlemleyin, arkadaşlar, sadece bir deney yapın. AllatRa dostlarımızın buna ihtiyacı yok, onlar zaten her şeyi biliyorlar; deyim yerindeyse buraya tesadüfen gelenler ve bunu ilk kez duyanlar için ise, sadece bir deney yapın. Bir süre hareketsiz oturun ve kafanızın içindekileri gözlemleyin, hiçbir şey yapmayın, sadece kafanızın içinde neler olup bittiğini, düşüncelerin nasıl geldiğini gözlemleyin, ama onları desteklemeyin, bir düşünce geldiğinde - bırakın gitsin. Bu bir dehşettir, kafanın içinde nasıl bir karmaşa başlar. Eğer buna dikkat etmezseniz, tek bir düşünceniz bile yokmuş gibi görünür. Ama bu sürece dikkat etmeye başlarsanız, o zaman pek çok düşünce ortaya çıkar. Soru: Onları gerçekten sipariş etmezsiniz, onları teşvik etmezsiniz, onları talep etmezsiniz, onları oluşturmazsınız, bu sizin müdahaleniz olmadan devam eden sürekli bir akıştır. Soru: o zaman siz kimsiniz? İşte bütün mesele bu.

Yine, eğer bir şey söylemeye çalışırsanız ve bu ezberlenmiş bir metin değilse, kelimeler nereden geliyor, bir dakika içinde ne söyleyeceğinizi nereden biliyorsunuz? Sonuçta bunu bilemezsiniz, ama söylersiniz ve bazen gevelediğiniz şeye kendiniz de şaşırırsınız. Değil mi? Eğer dikkat etmezseniz, her şey doğaldır, ama dikkat etmeye başlarsanız, şok olursunuz, bu nasıl olabilir? Mesele bu. Ama diyelim ki kişi enerjinin gelen tüm bu düşüncelere, her algıya, idrake ve diğer her şeye bu mantıksızca harcanmasını durdurduğunda, o zaman bu enerjiden bol miktarda birikir.

Bunu elektrik olarak düşünürsek, örneğin inceleyelim. Nöronlarımızda çok fazla enerji biriktiği ortaya çıkıyor, bir tür statik yük. Bu neye yol açar? Hastalığa ya da başka bir şeye ya da aktivasyona. Yine, kendimizi içeriden nasıl algılıyoruz? Demek istediğim, eğer kendi içimizde derinlere inersek, nerede olduğumuzu bile bulamayız, ama bize kafanın içindeymişiz gibi gelir. Neden? Çünkü vizyonumuz var, vizyonu kafanın içindeymişiz gibi algılıyoruz ve bize bir nevi kafanın içindeymişiz gibi geliyor, beynimizden başka bir şey yok. Yine, ekran, eğer düşünürsek, bu bir tür... ön lob iç ekran gibidir, eğer bir şey hayal edersek orada bir şeyler görebiliriz vb. Değil mi? Söylendiği gibi ön loblar devreye girer. Aslında devreye girmiyorlar. Elbette aktive olurlar ama resim yaratmazlar, tüm bunlar farklı bir şeydir.

Basit bir soru: O anda ne oluyor? Işık neden ortaya çıkıyor? Bu statik bir yükten kaynaklanıyor, deyim yerindeyse, sadece açıklığa kavuşturmak için, aşırı birikiminden kaynaklanan bir deşarj var ve kesinlikle, o optik talamusta bir uyarılma ortaya çıkıyor ve biz bilincimiz aracılığıyla algılıyoruz, dikkat edin, parlak bir ışık olduğu bilgisini alıyoruz. Kişi, dedikleri gibi, bir tür ölüm durumuna düştüğünde ya da bilincini kaybetmeden önce de tam olarak aynı etki vardır; yani ışık söner ya da tam tersine yanar. Bu etkilere, deyim yerindeyse, içsel vizyonumuzun çalışması neden olur. Bu daha içsel bir şeydir.

Tatiana: Ama farklı insanlar tarafından yüksek derecede ruhsal bir deneyim olarak algılanıyor.

İgor Mihayloviç: Doğru. Neden? Çünkü... Ama bunun için kim suçlanmalı? Biz kendimizi suçluyoruz.

Tatiana: Doğru.

İgor Mihayloviç: Çünkü bir şeyi açıklamaya çalıştığımızda içsel bir ışık olduğunu söyleriz, değil mi? Bilinç bizim için bu içsel ışığı oluşturabilir mi? Gerçek ışığı oluşturamaz, ama bu sahte ışık parlaması fenomenlerini ve diğer her şeyi kolayca oluşturur. Basit bir örnek: başımızı çarptığımızda, gözlerimizden kıvılcımlar çıkıyormuş gibi görünür. Öyle değil mi? Neden? Çünkü bir parlama olur. Neden dolayı? Yine, nöronlar arasında kısa devre olur.

Tatiana: Bir yük (şarj)...

İgor Mihayloviç: Kesinlikle doğru.

Tatiana: Statik bir yük birikir.

İgor Mihayloviç: Statik yükün serbest kalması deşarj yoluyla gerçekleşir. Ne tür bir deşarj? İki şeyden biri: ya bilinç kaybı olur, ya da kısa devre sırasında olduğu gibi başka bir şey, elektronikler basitçe kapandığında, aynı şekilde beyin kapanır, yeniden başlar ve aklımız başımıza gelir. Ya da ışık yoluyla boşaltılır. Öyle değil mi? Yani, parlak bir flaş var. Yani bu doğal bir yan üründür.

Bahsettiğimiz gerçek ışığa gelince, kişinin Ruhsal Dünya ile temasından, amaçlı ve uzun vadeli çalışmasından ortaya çıkan, aslında farklı bir ışıktır, sabittir, maddi kökenli değildir. Ve hisler seviyesinde algılanır ama görsel olarak algılanmaz, aradaki fark budur. Bu durumda, arkadaşların aldığı tüm bu etkiler - bu tam olarak, içsel vizyondan kaynaklanır; bu kesinlikle gerçektir, hatta bir elektrik boşalmasıyla birlikte gelebilir, vs.

Yine, Kundalini - bu kişinin kendi üzerindeki çalışmasının başlangıç aşamasıdır. Diyelim ki ruhsal yolunda meditatif uygulamalar kullanıyorsa, o zaman meditatif uygulamalardan biri ona ne yapmasına izin verir? Örneğin elektrik enerjisini

biriktirmesini ve bunu nöral grubu aracılığıyla kafaya iletmesini. Başka bir deyişle, kişi gerçekten de içinde parlak ve güçlü bir şeyin hareket ettiğini hisseder. Başının tepesine ulaştığında, büyük bir parıltı belirir.

Tatiana: Evet, bir parıltı, ışık sütunu.

İgor Mihayloviç: Evet, tüm dünya anlaşılabilir hale gelir ve tüm bunlar. Bunlar yalnızca ilk becerilerdir, hiçbir yere götürmeyen ilk adımlardır. Bu ruhsal gelişime yol açar mı? Eğer dünya yapısını kavramak için kullanılırsa, yani kişinin kendisini anlaması için ve yine kişinin bilincini nasıl ehlileştireceği ve onunla nasıl çalışacağı için, sadece Tanrı'ya giden merdivenin bir basamağı olarak - o zaman evet, işe yarar.

Ama amacınız kendiniz için karşılıksız bazı maddi ödüller elde etmek ya da Vril karşılığında, yaşam gücü karşılığında bu dünyada bir şeyler satın almaksa, bu işe yarar mı? Elbette işe yarar, evet, eğer her şeyi doğru yaparsanız, gerçekten ulaşılabilir hedefler koyarsanız, o zaman evet, bu maddi dünyada bir şeyler satın alabilirsiniz. Bu işe yarıyor mu? İşe yarıyor. Ama bu geçici bir şeydir. Yine, kişi yaşam gücü karşılığında, bu maddi dünyada yaşam karşılığında ne elde ederse etsin, bunun tadını çıkaracak zamanı olmayacaktır.

Tekrar, bu maddi dünyada ne tür bir zevk vardır, değil mi? Söylediğimiz gibi, bu durumda kızarmış soğanlı bir kase lezzetli köfte olsa anlarım - evet, bu sonsuz bir zevktir. Ama diğer her şey çabucak sıkıcı hale gelir. Herhangi bir elektronik cihaz ya da bir ev, hangi evi alırsanız alın, bir insan bundan keyif alabilir mi? Peki, bir evden nasıl keyif alabilirsiniz? Kullanışlıdır, hepsi bu. Eninde sonunda, büyük bir eviniz olsa bile, dedikleri gibi en fazla iki odasını kullanırsınız. Öyle değil mi? Neden daha fazlasına ihtiyacınız olsun ki?

Tatiana: İgor Mihayloviç, başka bir soru daha var: Bir zamanlar söylediğiniz gibi, kişi bu patlamayı, hormonal bir kokteyli aldığı anda ve sonra birkaç hafta boyunca tamamen tükendiğinde, durumu önlemek için çözüm nedir? Ve kendini büyük bir guru sanıyor, büyük bir megalomani geliştiriyor, ama gerçekte sadece içinde bir boşluk var çünkü hiçbir gücü olmadığını hissediyor, içsel olarak böyle bir paradoks...

İgor Mihayloviç: Bilirsiniz, her zaman değil. Eğer kişi düzenli olarak pratik yapıyorsa, birkaç hafta süren bu çöküşü yaşamaz. Diyelim ki kişi uygulamaya başladı (**Tatiana:** Denedi), evet ve işe yarıyor, bir dalgalanma yaşıyor (**Tatiana:** Gururla şişiyor), birkaç günlüğüne cennette, bir guru, Buddha ve aynı zamanda dünyadaki her şey, tüm dinlerin peygamberi. Ama sonra bitkin düşer. Neden? Yutulmuştur ve hepsi bu kadardır ve bu gerçeküstücülüğün gerçekliği başlar. Bu durumda yine iki, üç hafta ya da bir ay geçer ve ciddi bir psikolojik değişiklik olmadığı sürece bu durum bir süre sonra geçer: bazı insanlar bunu iki hafta, bazıları bir ay, bazıları daha uzun süre yaşar. Deyim yerindeyse enerji potansiyeli dengelenir, kişi hayatı az çok normal görmeye başlar ve diyelim ki normale döner. Ancak bu çok ciddi sorunlara da yol açıyor, şizofreni ve daha pek çok şey. Bu tamamen farklı bir hikaye, bugünkü sohbetimizin konusu bu değil.

Bu durumdan nasıl kurtulabilirsiniz? Sadece aptalca şeylerle uğraşmayın! Eğer dostum, para kazanmak istiyorsan, git ve çalış. Yeterli zekân yoksa arkadaşlarına sor. Çalış, geliş ve ustalaş. Her iş sadece bir iştir, sadece bir beceridir. Bir tür kariyer istiyorsanız ve buna ihtiyacınız varsa, bir kariyerin peşinden gidin. Bu dünyadaki oyunun kurallarını biliyor musunuz? Sadece onları kullanın. Büyü yapmaya gelince... Bilirsiniz, şeytan her zaman hile yapar, size karşı dürüst olacağım. Seni yine de kandıracaktır. Hayatınızı alacak ve size boş bir kabuk verecek. Bir süre oynayacaksınız. Sonra ne olacak? Basit bir soru. Buna neden ihtiyacınız var? Eğer bu sizin yaşam amacınızsa - seçme özgürlüğüne sahipsiniz. İnsan ne isterse onu seçebilir ve yapabilir. Ölmek isterse ölür; bir alt benlik olmak isterse olur. Ama eğer Hayatı kazanmak istiyorsa, onu kazanacaktır. Her şey basittir.

Tatiana: İgor Mihayloviç, Hayat Nasıl Kazanılır? Konuşmamızın başına, bir insan için bu en önemli soruya geri dönüyorum.

İgor Mihayloviç: Hayat nasıl kazanılır?

Tatiana: Evet.

İgor Mihayloviç: Basitçe ifade edeyim dostlar: Şeytana hizmet etmeyin ve basit bir şeyle başlayın: sadece birbirinizi sevin. Tamam mı? Teşekkür ederim.

Tatiana: Çok teşekkür ederim.

İgor Mihayloviç: Teşekkür ederim dostlar. Huzur sizinle olsun.